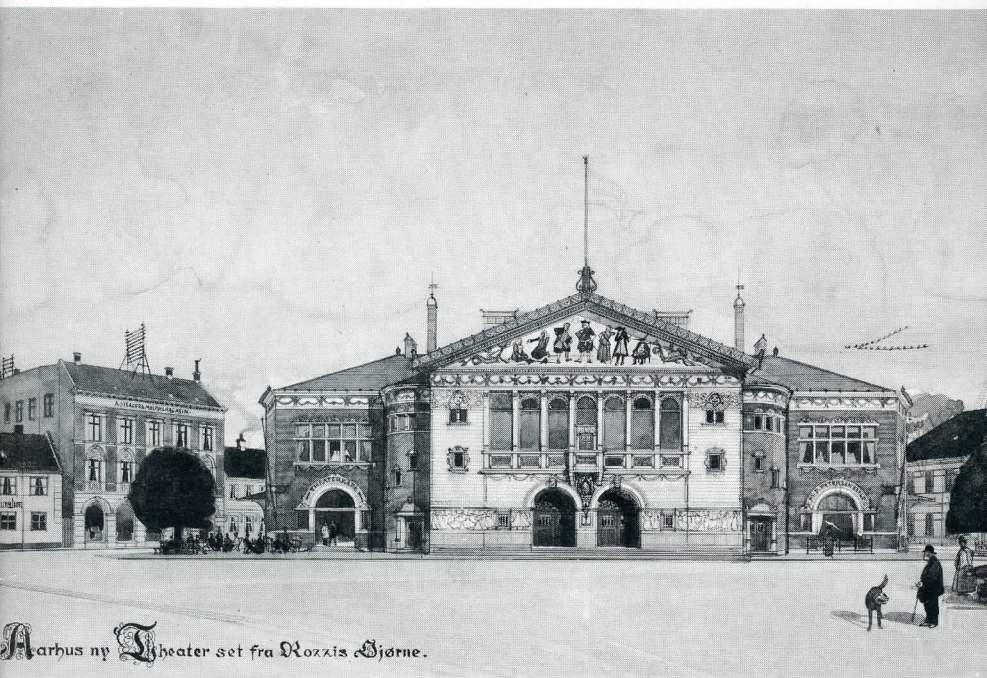

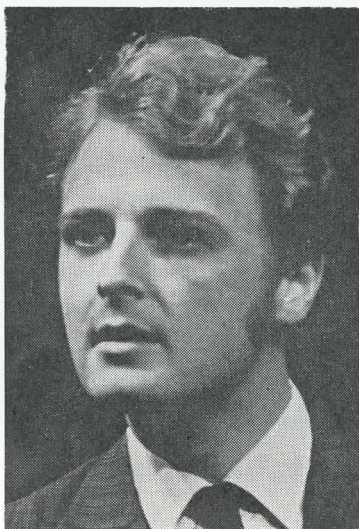

AARHUS TEATER

AARHUS TEATER

Sæsonen 1967-68

Teaterchef: Edvin Tiemroth

*Aftenens instruktør
Bent Mejding*

BOY FRIEND

musical af
SANDY WILSON

Re-premiere den 18. august 1967

Vort vekslende - afvekslende - repertoire

1. september indledes vintersæsonen med Shakespeares spændende, historiske drama *Richard den Anden*. 8. september genoptager vi *Djævelens Discipel* af Bernard Shaw, – den meget store succes fra i fjor.

Vi veksler med de to forestillinger – nogle dage ad gangen hver – ind i efteråret. Teatret har længe drømt om at arbejde med skiftende repertoire, pressen har efterlyst det, mange har sagt: »Når det kan gå andre steder –!!«

Andre har sagt: »Der kan ikke spilles skiftende repertoire her i byen. Folk kan ikke finde ud af det«. Vi har svaret: Det er en grov undervurdering af vor bys publikum, forudsat at teatret har orden i sin planlægning og klart og i god tid meddeler med annoncer og plakater – hvornår man spiller hvad!

Sikke muligheder for tilskuerne, de fastboende som de tilrejsende, for at vælge; – sikre muligheder for teatret, der så kan spille stykkerne over længere tid og få forestillingerne endnu bedre.

Det prøver vi!

Også med de efterfølgende forestillinger blander vi kortene og veksler mellem den berømte polak Slawomir Mrozek's groteske *Tango* og Edward Albee's *Utryk balance*. I julemåneden kommer den gamle folkekære, foryngende *Jorden rundt i 80 dage*, – ved nytårstid en festlig engelsk farce: Joe Orton's *Penge i kisten* med Jørgen Ryg som gæst, Sartre's farverige komedie *Kean* og endnu en spændende nyhed før forårets *Bal i den borgerlige* af Ernst Bruun Olsen.

I oktober gæster vor studio-scene endnu engang »Svalegangen« med en hård og sjov engelsk nyhed *Lille Malcolm og hans kamp med eunukkerne*. Efter nytår glæder vi os til at åbne en ny intim eksperimentalscene for vort publikum i teaterkælderen.

Skiftende farver i et skiftende repertoire.

VELKOMMEN!

Edvin Tiemroth

Om »Boy Friend« – om Sandy Wilson – om Dem – og mig – og os . . .

Ethvert teater kender den situation: den næste forestilling, der skal op, er endnu ikke færdigprøvet, man kunne godt bruge en tre uger endnu – men den forestilling, der går om aftenen, er udspillet – hvad gør man?

Den situation befandt »The Players Theatre Club« i London sig i for en halv snes år siden, og i deres kattepine henvendte de sig til Sandy Wilson og bad ham i en fart forsøge at lave en lille let revyagtig underholdning med en rød tråd, så teatret fik den fornødne tid. Sandy Wilson var på det tidspunkt ikke nogen ukendt teatermand. Mens han var ung studerende ved Oxford, tog han aktiv del i skolerevyerne, både som skribent og komponist, men også som skuespiller. Det var dog aldrig rigtig blevet til noget med »at stå på brædderne« – derimod havde han leveret bidrag i form af tekst og musik til mange af West-End revyerne, ligesom han havde skrevet et par musicals »The Buccaneer« og »Valmouth«.

Sandy Wilson gik omgående i gang. Han havde længe haft lyst til at beskæftige sig med tyverne – »the roaring twenties« – og i løbet af få dage lå »Boy Friend« klar – med tekst og musik. Et par dage før »Boy Friend« skulle have premiere, ringede teatrets direktør til Sandy Wilson og sagde: »Sandy, er du klar over, at du har lavet alle tiders hit. Du bliver millionær på »Boy Friend««. Men Sandy troede ikke på det, før morgenaviserne to dage senere lå på hans seng. »Boy Friend« blev en overdådig succes. Publikum stormede det lille teater – og den forestilling, der egentlig skulle have

været op tre uger senere, så aldrig dagens lys. Senere blev »Boy Friend« flyttet til West-End, Londons fashionable teaterkvarter – hvor den fortsatte år efter år for totalt udsolgte huse. I alt blev den vist over 2000 gange – mere end fem et halvt år holdt den sig i toppen.

Sandy Wilson skriver i forordet til bogudgaven af sin musical: »Sandt at sige var jeg bare en lille dreng i charleston-tiden, men jeg var omgivet af ældre søstre og deres boy-friends, som ustandselig øvede sig på charleston og som ellers spillede »Thea for two« og andre gamle slagere på en gammel grammofon. Og hver aften nægtede jeg at gå i seng, før en af mine søstre havde spillet noget af sit repertoire for mig. Da jeg voksede op, og tyverne blev til tredive, så jeg tilbage på disse første år med stor forelskelse – og jeg har opdaget, at mange andre ser tilbage på boy-friend tidsperioden med den samme kærlighed som jeg selv, uanset alder.

Jeg vil ikke konkurrere med de store, imponerende Broadway-musicals, – »Boy Friend« ligger i en helt anden gade. Den er ganske enkelt en kærlighedserklæring til hine fjerne år, da bøllehattene, det knækorte skørt og den flade buste gav tiden sit præg. Det er en øm hilsen fra en efterkrigstid til den forrige.«

Og det er netop sådan, man fornemmer det, når man arbejder med »Boy Friend«. Jeg selv har aldrig kendt tyverne, men jeg har altid følt en tiltrækning mod det årti, da mine forældre blev gift, gik til bal og drak champagne. »Boy Friend« er en varm og øm kærlighedserklæring – på samme måde som når man driller sin kone, fordi man elsker hende.

GOD FORNØJELSE!

Bent Mejding

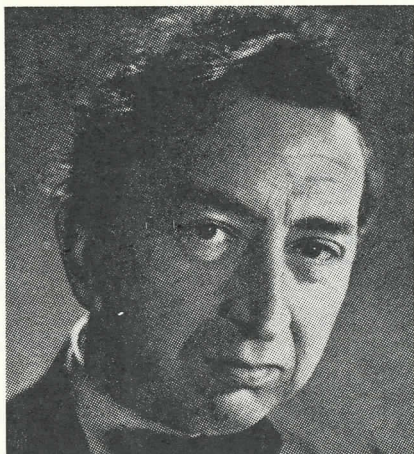
To rigtige

Teater er alvor, teater er fest og musik, teater kan sagtens, når det har kunstnere, der spænder over hele registret – *teknisk*: skal der spilles komedie, skal der danses, skal der synges, de kan deres fag; – *kunstnerisk*: der er mening og fornemmelse og varme bag det, de gør, hvad enten de spiller, synger eller danser; – og de ligger ikke under for vrangforestillinger om, at den ene genre er »finere« end den anden; – den stille alvor, – det festlige gøgl, – de arbejder tilbunds hver gang, de gi'r sig helt hver gang.

Er det noget under, at vi elsker dem, – Marguerite og Hans?

Velkommen begge to!

Edin Vinterh.

Lidt om aftenens musik

Det er en let og elskværdig musik, De i aften skal høre i Sandy Wilsons musical-comedy »Boy Friend« – dejligt ubesværet og fri for dybsindigheder. Det er for musical-komponister en god ting ikke at træde i konstruerede og fortænkte baner, en mulighed, som ikke mindst overgangskomponisterne fra operetten til musicalen ikke kunne sige sig helt fri for. For at opnå »spændende« virkninger komponerede man ofte bredt og dramatisk med lånte effekter fra den seriøse musik (hvor de er en logisk integrerende del, betinget bl. a. af det større format). Men i den lettere genre manifesterer den slags lån sig omgående som traditionelle banaliteter.

Anderledes med Wilson. Måske har han i sin musik heller ikke kunnet undgå banaliteter nu og da, men han har til gengæld – bl. a. gennem sine fine teaterfornemmelser – kunnet pakke dens ind i et forsonende, selvironisk klædebon, der – efter min mening – er totalt afvæbnende. Dertil kommer, at jeg gennem arbejde med det musikalske arrangement af denne musik gang på gang er stødt på ikke så få gennemtænkte småraffinementer, at jeg endnu engang har fået bekræftet den gamle lære, at den lette kunst – når den da er kunst – har kvaliteter, der udmærket tåler sammenligning med produktioner af mere seriøs art – og i øvrigt er pokkers svær at lave.

Hvis De, kære publikummer, vil få lige så megen glæde af at høre musikken, som jeg har af at spille den, kan jeg med rolig samvittighed ønske Dem tillykke med Deres ny bekendtskab – Sandy Wilson.

Poul London

Koreografen **RODNEY HARVEY**

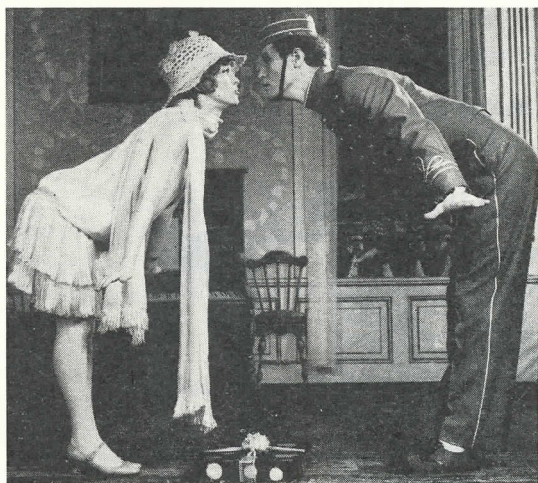
*om
koreografi*

For at koreografere en musical må man først kende klassisk ballet, moderne ballet, stepdans og også spansk og orientalsk dans. Desuden må man vide god besked om sang- og taleteknik. Først bliver man enig om stilen i dansene, så skabes trine- ne, så danserne kan glide ind i handlingen og føre den videre. Så skal dansene kombineres med replikker og sange, så skuespillerne kan udføre alle disse ting i forening, let og ubesværet. I denne forestilling bruger vi ballet, moderne dans og step. Koreografen giver træningstimer specielt udarbejdet for de krav, netop denne musical kræver, — her i Aarhus synes jeg, skuespillerne har befundet sig som fisk i vandet ved det træningsarbejde og ved hele indstuderingen af denne førsteklases musical, som hedder »Boy Friend«.

Ham vi vil ha' – ham vi vil ta' – en BOY FRIEND

Tony:

Jeg er sikker på, at De,
jeg mener Deres kjole . . .
bliver den smukkeste
på ballet.

Finale I. akt.

1. forestilling i sæsonen 1967-68

BOY FRIEND

Musical af Sandy Wilson

Oversættelse: dialog: Susanne Theil

Sangtekster: Hans-Ole Nielsen og Kjeld Mejding

Musikken arrangeret af Poul London

25'ernes evergreens samlet og gendigtet af
Hans-Ole Nielsen

Musikken udført af Aarhus By-Orkester
under ledelse af kapelmester Poul London

Koreografi: Rodney Harvey

Dekoration: Harald Martin, Oslo

Kostumer: Christel

Iscenesættelse: BENT MEJDING

PERSONERNE:

Madame Dubonnet
 Percival Browne
 Polly Browne
 Tony
 Lady Brockhurst
 Lord Brockhurst
 Hortense
 Maisie }
 Dulcie } elever ved Madame Dubonnets
 Fay } pigeskole
 Nancy }
 Bobby van Husen }
 Marcel } deres boy friends ...
 Pierre }
 Alphonse }
 En politibetjent
 En tjener

Pause efter 2. akt

Marguerite Viby (som gæst)
Hans Kurt (som gæst)
Elsebeth Steentoft
Svend Johansen
Bodil Lindorff
Børge Hilbert
Kirsten Borges
Lho Jansberg
Rita Kristjansen
Fritze Hedemann
Vibeke Steensgaard
Bent Thalmy
Jørn Budolfsen
Peter Eszterhás
Svend Dam
Frode Sørensen
Jørn Walsøe

Scenemester:
Aage Rishøj

Belysningsmester:
Carl E. Andreassen

Rekvisitør:
Frode Sørensen

Regi:
Jørn Walsøe

Repetitør:
Peter Bech

Suffli:
Ingeborg Jensen

Spilletid ca. 2½ time

MUSIKNUMRE

1. akt

Rige små piger	Hortense og pigerne
Boy Friend	Polly, pigerne og deres boy-friends
Kom dans Charleston	Maisie og Bobby
Hvor kan du glemme	Mme. Dubonnet og Percival
Jeg ku' bli' lyk'lig med dig .	Polly og Tony
Boy Friend (finale)	Alle

2. akt

På stranden	Pigerne og deres boy-friends
En hyggelig kvist	Polly og Tony
Præsic i Paris	Hortense, pigerne og deres boy-friends
Ikke lege med	Mme. Dubonnet, Percival og 3 piger
Jo flere jo bedre	Maisie og boy-friends
Jeg ku' bli' lyk'lig med dig .	Finale – alle

3. akt

La Garconne	Hortense (tekst: Ludvig Brandstrup og Alfred Kjerulf. Musik: V. Scotto).
En buket af 25'ernes ever- greens	Mme. Dubonnet og Percival
Riviera	Hortense, pigerne og boy-friends
Aldrig for gammel	Lord Brockhurst og Dulcie
Carnival Tango	Danset af Fay og Marcel
Harlekin og Columbine	Mme. Dubonnet og Polly
Finale	Alle

Musical

Af Svend Kragh-Jacobsen

Hvad er en musical? Ja – vi kender alle betegnelsen og ved nok så nogenlunde, hvad der menes med den. De ældre vil sige, at det er den ny betegnelse for en operette. De yngre vil mene, at genren nok er anderledes end de gammeldags sang-lystspil, og vi kan i engelske og amerikanske leksika se, at en *musical* egentlig blot er en forkortelse af *musical comedy*. Genren lanceredes i 1890'erne i London af *Georges Edwardes*, da han forlod Savoy Theatre og dets Gilbert og Sullivan repertoire. Man betragter rent historisk »In Town« fra 1892 som musical comedy-genrens fødsel. Det var lette teaterforestillinger, hvor musikken slog ind og fulgte handlingen på vej – med mindre musikalsk vægt end operetterne, som fødtes i Paris midt i forrige århundrede. De kulminerede dér allerede i første generation med *Offenbachs* vittige og melodiose værker, mens Wieneroperetten, som kom til verden på samme tid havde *Frantz von Suppé* og *Johann Strauss* den yngre som sine fædre og værker som »Boccacio« og »Flagermusen« som de ypperste og aldrig overgåede operetter, selv om *Millöcker*, *Zeller*, *Léhar*, *Kalman*, *Leo Fall* og *Benatzsky* m. fl. i deres kølvand skabte internationale succes'er, hvoraf de bedste endnu genopstår og får liv, når dristige og opfindsomme instruktører gyder nyt liv i de gamle skabeloner, så deres smittende melodier kan fænge endnu engang.

Men efter den engelske musical-comedy kommer så endelig den amerikanske musical, som vel kan siges at tyvstarte med *Jerome Kerns* og *Oscar Hammerstein II's* »Show Boat« 1927. Det var i virkeligheden mest af alt en folkekomedie med sange, men det var opsætningen som gjorde udslaget – en opsætning, hvor dansen fik sin særlige betydning. Balletten kommer for alvor ind i billedet – og på langt mere krævende måde end i de gamle wieneroperetters valse-numre og danseduetter for andetparret – da *Rodgers* og *Hart* 1936 skaber deres »On your toes«. På filmen er musik-og-danse-filmene forlængst verdenssucces med *Astaire-Rogers*-filmene – og da »Oklahoma« 1943 får sin urpremiere finder den ny genre sin afgørende form. Blandingen af lystspil med farceindslag, sangnumre, hvoraf de fleste oftest lanceres i forestillingens første halvdel for så at gentages i anden halvdel, og endelig de store dansescener, hvor drømmeballetten med de syngende hovedpersoner dubleret af dansere i indlagte divertissementer, som rummer krævende balletdans af såvel solister

som korpset, er samlet på ny vis i dette værk, der bliver verdenssucces. Til Danmark når »Oklahoma« i marts 1949, hvor Nørrebro Teater får en af efterkrigens største succeser på denne musical, som derefter er givet på en lang række danske scener. På Broadway spilles »Oklahoma« fem år i træk, og fortsætter endnu fem år, inden den som turné-forestilling er slidt op i første omgang.

Men genren er slået fast på Broadway – og verden over. Den har siden været det største trumfkort i professionelt amerikansk teater med »Annie get your gun« som en af de største succeser derefter og »West Side story« som det hidtil ypperste værk i genren – ikke mindst ved *Jerome Robbins* pragtkoreografi både for scene og film. Thi filmen overtager hurtig både genren og betegnelsen musical, men stadig er den Broadways foretrukne teaterform. Og en form som varieres på alle mulige måder. I London kommer de amerikanske musicals hurtigt op, men England får også sine egne, og blandt dem er *Sandy Wilson* »Boy Friend«, der 1953 bestiltes af The Players Theatre Club som en parodi på tyvernes operetter. Den blev en dundrende succes, som publikum tog så alvorligt, at den gik fire år i træk og ikke blot som parodi, men fordi dens indtagende melodier og glimrende fremførelse henrev publikum. *Bent Mejding* satte den 1965 op på Gladsaxe-Teatret og overførte den efter månedlang succes dér til sit eget Ungdommens Teater, Alle-scenen i København.

I New York er musical stadig den mest foretrukne teaterform, og man kan på dagens Broadway-repertoire finde en lille snes musicals af vidt forskellige slags. Oftest henter de deres handling fra litterære værker eller successkuespil. Man kan således se og høre *Cervantes* Don Quichote som »Man of La Mancha«, *Isherwoods* tyvertøs fra efterkrigens Berlin i »Cabaret«, opleve »Tante Mamie« som den forrygende »Mame« foruden »Hello Dolly«, »Funny Girl«, »I do, I do« og den også herhjemme med jubel modtagne »Fiddle on the roof« – altså, hvis man er så heldig at kunne få billet. Oftest er der udsolgt uger frem i tiden. Og hvis man vil til musical off-Broadway kan man opleve »Radiserne« som New Yorks mest charmerende lomme-musical »You are good man, Charlie Brown«. Men før i juli er der ikke mulighed for at få billet til den. Sig så ikke, at musicalens tid er ved at være forbi. Tværtimod – den musikalske komedie hærger som ingensinde før, og den stiller stadig større krav til sine udøvere, fordi den kræver, at de skal kunne spille lige så godt komedie som de synger og danser. Musical'en er teaterkunstnerens møde til publikums forlystelse, og den har kun underholdning som mål. Men den kræver professionals i så at sige alle teaterkunstens discipliner for helt at lykkes. Sker det giver den os også teater for alle pengene.

Lady Brockhurst: Hubert, jeg må sige, at du opfører dig besynderligt.
Lord Brockhurst: Besynderligt måske, men ikke direkte dårligt.

Finale 3. akt

Bliv abonnent i Jydsk Folkescene

– og tag fordelene

For det publikum, der ønsker et fastere tilknytningsforhold til Aarhus Teater, vil der også i år være lejlighed til gennem køb af abonnement at opnå fordele i form af prisreduktioner.

Abonnementet giver *valgfrit* adgang til alle Aarhus Teaters egne, offentlige forestillinger i sæsonen 1967–68 til ordinære priser samt til forestillinger med forhøjede priser mod betaling af differencen mellem den ordinære og forhøjede pris.

Abonnementshæftet indeholder 6 kuponer, og der kan benyttes 2 kuponer til hver forestilling.

SERIE I

koster kr. 73,00 og giver adgang til orkesterplads, 1. parket og 1. balkon.

Eksempel på prisreduktion:

Orkesterplads, 1. balkon 1. rk.:

normal pris:	abonnementspris:	besparelse:
kr. 138,00	kr. 73,00	kr. 65,00

SERIE II

koster kr. 47,00 og giver adgang til 2. parket, parterre og 2. balkon 1.–3. rk.

Eksempel på prisreduktion:

2. parket:

normal pris:	abonnementspris:	besparelse:
kr. 90,00	kr. 47,00	kr. 43,00

Alle priser er incl. moms.

Salget af abonnementer er allerede i fuld gang – hæfterne kan købes eller bestilles i Aarhus Teaters billetkontor, tlf. 12 26 22 fra kl. 11–18.

Kommende forestillinger...

Shakespeares historiske mesterværk *Richard den Anden* har aldrig været opført i Danmark; men nu – i efteråret 1967 – skal replikkerne klinge fra Aarhus Teaters scene, spændt og hårdt, om politisk magtkamp, om mennesker, der går i stykker i denne kamp, når de når toppen og nu skal forsvare deres position med de midler, de selv bekæmpede; levende, menneskeligt, aktuelt, utynget af de mere end 350 år, der er gået, siden dramaets skikkelser fik liv. Richard og Bolingbroke, de politiske hovedmodstandere, er gæsten Preben Neergaard og Svend Johansen. William Knoblauch og Bjarne Forchhammer er hertugerne af Gaunt og York, Lone Rode er Richards yndige dronning. Hver mand i personalet, fra ældst til yngst, er på scenen i Palle Skibelunds intense regi. Den spændende dekoration og de farverige kostumer er skabt af Jørgen Espen-Hansen, og Finn Methling har nyoversat.

Vekslende med *Richard den Anden* spiller teatret fra begyndelsen af september komedien om en anden Richard, oprøreren Richard Dudgeon i *Djævelens discipel*, Bernard Shaw's vittige, farverige spil fra den amerikanske frihedskrig. Preben Neergaard, vores gæst, måtte forlade os i fjor og drage til Rio de Janeiro for at filme; derfor opførtes *Djævelens discipel* kun 14 aftener med skinnende røde lygter.

Nu har vi Preben Neergaard i huset igen og kan give dem, der ikke nåede det, chancen for at se den festlige forestilling.

Andre store partier i den lange rolleliste spilles af Lone Rode, Erno Müller og Bjarne Forchhammer i Edvin Tiemroths første Aarhus-iscenesættelse som teaterchef.

I oktober spiller Aarhus Teaters Studio på »Svalegangen« i Rosengade en ung intim og djævleblændt tekst om rodløs og rabiater ungdom – vittig og ubarmhjertig. Det er englænderen David Halliwell's *Lille Malcolm og hans kamp mod eunukkerne*, som Peter Eszterhás sætter i scene, og hvor De sammen med Svend Johansen og Bent Conradi får tre af vore nye navne at se: Ole Wegener som Malcolm Scrawdyke, den lille Hitler, der blev smidt ud fra sin kunstskele og vil hævne sig på samfundet, og Karen Wegener og Benny Bjerregaard i andre betydelige roller.

Teater andre steder

ODENSE TEATER spiller fra omkring den 28. august René de Obaldia's *Jomme-western Lille pletsud* - (i Aarhus: *Det suser i Sas-saftrasen*). Teaterchef Kai Wilton og Erik Bidsted sætter i scene. Kirsten Saerens, Jacob Nielsen og Preben Lerdorff Rye er blandt de medvirkende.

Senere kommer Kaj Munks *Ordet* med gæsten fra Det kgl. Tea-ter, Asbjørn Andersen i rollen som Mikkel Borgen. *Ordet* efterføl-ges i første halvdel af sæsonen af Bill Naughton's *Ford og portvin* og dobbeltforestillingen *En tjener og to herrer* - *La serve padrona* med Preben Uglebjerg og Kirsten Schultz som gæster.

AALBORG TEATER indleder sæsonen 1967-68 med *En mand er en mand* af Bertolt Brecht i Carl Nyholms oversættelse. Carl M. Weber er gæstestruktør. En anden gæst er Frans Anderson, der spiller Charles Fairchild.

Senere kommer Marguerite Duras' *Hele dagen i træerne*, Shake-speare's *Som man behager*, og som juleforestilling en børneopera, *Den lille skorstensfejler* af Benjamin Britten.

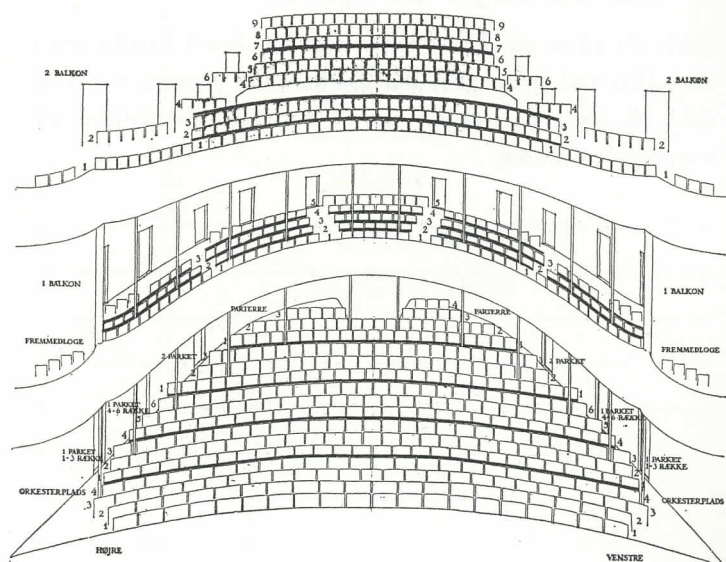
SVALEGANGEN har den 6. september premiere på tre danske en-akter under titlen *Wied* - *Soya* - *Rifbjerg*.

Det drejer sig om Gustav Wied's *En bryllupsnat*, iscenesat af Peter Eszterhás - *Rødt i grødt* af Soya i Ulf Stenbjørns regi og Klaus Rif-bjergs *Bænken*, som Svalegangens nye direktør, Henrik Bering Liis-bjerg selv sætter i scene.

Tove Bang er gæst, og tegneren Flemming Qvist-Møller er sceno-graf.

VESTERGADE 58 indleder sæsonen midt i september med et stykke af den amerikanske forfatterinde Megan Terry: *Red ham - kastet ham*. Kasper Rostруп sætter i scene.

Under forberedelse er også Brecht's *Smdborgerbryllup* og Shaw's *Forsekkelse*, *forgiftning*, *forstening* under fællestittlen *Kærlighed og jalousi*.

	Ord. pris		Ord. pris
2. balkon, 7.-9. rk.	5,00	1. balkon, 3. rk., midtfor .	20,00
2. balkon, 4.-6. rk.	8,00	1. balkon, 2. rk.	20,00
2. balkon, 2. rk., siderne .	8,00	1. balkon, 1. rk.	23,00
2. balkon, 2.-3. rk., midtfor	10,00	Parterre	12,00
2. balkon, 1. rk.	14,00	2. parket, 1.-3. rk.	15,00
1. balkon - fremmedloge.	25,00	1. parket, 4.-6. rk.	19,00
1. balkon, 4.-5. rk.	15,00	1. parket, 1.-3. rk.	20,00
1. balkon, 3. rk., siderne .	10,00	Orkesterplads, 1.-4. rk. ...	23,00

Billetter kan købes og forudbestilles uden forhøjelse 6 dage frem fra kl. 11-18 i Scalas forhal. Efter kl. 18 salg til forestillingsaftenen i billetkontoret i teatrets forhal. - **Telefon 12 26 22.**

Billetpriserne kan forandres ved gæstespil, tourneer og særforestillinger. - Ved tlf.-bestilling betales et noteringsgebyr af 20 øre pr. billet. Alle ovennævnte priser er incl. garderobe og moms.

Programmets forside:

Illustration til kgl. bygningsinspektør, arkitekt Hack Kampmanns originalprojekt, 1898.